

Wtorek, 18 września 2012 r.

MDr 4, 7-15; Ps 148; Łk 2, 41-52

Święto św. Stanisława Kostki, zakonnika, patrona Polski

„Starość jest czcigodna nie przez długowieczność i liczbą lat się jej nie mierzy; sędziwością u ludzi jest mądrość, a miarą starości – życie nieskalane” (MDr 4, 8-9). Te słowa biblijnej Księgi Mądrości znajdują częste potwierdzenie w naszym życiu. Każdy z nas zna osoby, które pomimo dorosłego, a nawet nieraz sędziwego wieku, dają wyraz życiowej niedojrzałości. I odwrotnie – patrząc nieraz na dziecko czy młodego człowieka jesteśmy zaskoczeni jego dojrzałością wykraczającą poza tę, której można by się spodziewać biorąc pod uwagę jego wiek mierzony w latach.

Św. Stanisław Kostka przyszedł na świat 20 grudnia 1550 r. Pochodził z rodziny szlacheckiej mającej swoje posiadłości w Rostkowie (na Mazowszu). W wiedeńskim kolegium jezuitów, gdzie został wysłany by kontynuować naukę, odkrywa powołanie do życia zakonnego. Nie mogąc liczyć na zgodę rodziców, potajemnie wymyka się z zajmowanego wraz z bratem mieszkania i udaje się do oddalonej o 650 km Dylingi by tam wstąpić do zakonu. Cały czas ma świadomość starań ojca o to, by odszedł od swych zamiarów i zrezygnował z życia poświęconego Bogu i Kościołowi. Ze względu na bardzo dobrą opinię przełożonych zostaje skierowany do Rzymu, gdzie przeżywa upragnioną chwilę złożenia ślubów zakonnych. Zachwyca wszystkich nadzwyczajną dojrzałością i głębią modlitwy. W dniu 10 sierpnia 1568 r. św. Stanisław pisze „List do nieba”, w którym prosi, by Matka Boża wzięła go z tego świata w dniu swego Wniebowzięcia. Modlitwa zostaje wysłuchana. 15 sierpnia 1568 r., zaraz po północy, św. Stanisław zostaje wzięty do nieba.

Św. Stanisław Kostka umarł w wieku niespełna 18 lat, jednak słusznie można o nim powiedzieć posługując się usłyszczanymi w dzisiejszej liturgii słowami Księgi Mądrości: „wczesnie osiągnąwszy doskonałość, przeżył czasów wiele” (MDr 4, 13)

Słyszymy dziś coraz częściej o niedojrzałych małżonkach, o rodzicach, którym brakuje życiowej dojrzałości i odpowiedzialności w przeżywaniu ojcostwa czy macierzyństwa. Przyczyn takiego stanu rzeczy często można doszukać się w zaniedbaniach wychowawczych rodziców w czasie pierwszych lat życia dziecka. Nie chodzi o to, by w trosce o kształtowanie dojrzałej osobowości pozbawiać wychowanków dzieciństwa. Wręcz przeciwnie – trzeba zapewnić im prawdziwe dzieciństwo z udziałem ojca i matki obecnych i zaspokajających ich podstawowe potrzeby i towarzyszących im na drodze ku dojrzałości. Tylko w ten sposób można ich przygotować do stawienia czoła wyzwaniom dorosłego życia.

Modlitwa wiernych:

Za wstawiennictwem dzisiejszego patrona, św. Stanisława Kostki, który oddał swe młode życie na służbę Bogu i ludziom, módlmy się o potrzebne łaski dla Kościoła i naszej Ojczyzny:

1. Stanisław w sakramencie chrztu św. stał się umiłowanym dzieckiem Boga. Módlmy się za Kościół święty, aby we wszystkich miejscach ziemi mógł realizować nakaz Chrystusa: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”. Ciebie prosimy...
2. Święty Stanisław jest patronem naszej Ojczyzny. Módlmy się za polskich rodziców, nauczycieli i wychowawców, by skutecznie wspierali dzieci i młodzież w drodze ku dojrzałości.
3. Święty Stanisław Kostka „wczesnie osiągnął doskonałość”. Módlmy się, aby rodzice potrafili stawiać swym dzieciom mądre wymagania i z miłością je egzekwowali.
4. Mottem życia św. Stanisława były słowa: „Jestem zrodzony do wyższych celów”. Módlmy się, aby wychowawcy i wychowankowie nie tracili z oczu ostatecznego celu ludzkiej egzystencji, jakim jest pełne zjednoczenie z Bogiem.
5. Św. Stanisław Kostka usłyszał w swym sercu wezwanie do służby Bogu i ludziom w życiu zakonnym i nie bacząc na liczne przeciwności, odważnie podążył za głosem powołania. Módlmy się za wezwanych do kapłaństwa i życia zakonnego, aby bez przeszkód mogli zrealizować swe powołanie.
6. Św. Stanisław po krótkim, ale jakże owocnym ziemskim życiu osiągnął wieczną nagrodę. Módlmy się za tych, którzy odeszli z tego świata do wieczności, aby wraz ze świętymi mogli wielbić Boga w niebie.
7. Św. Stanisław był młodzieńcem rozmiłowanym w modlitwie. Módlmy się o ducha wielbienia Boga i dar szczerej, głębokiej modlitwy dla nas samych.

Wszchemogący, wieczny Boże, Twój sługa św. Stanisław Kostka „żyjąc krótko, przeżył czasów wiele” i po odejściu z tego świata osiągnął wieczną radość. Spraw, by nasze życie przynosiło owoce ku Twojej chwale i dla naszego zbawienia. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.